

BRIEF-ADVIES WETGEVINGSRAPPORT ONTGRONDINGENWET

Bij brief met kenmerk DGW/GW 2004/1099 heeft de Staatssecretaris de Commissie van Advies inzake de Waterstaatswetgeving verzocht te adviseren over het ambtelijk rapport van het onderzoek betreffende nut en noodzaak van de Ontgrondingenwet, getiteld “Onderzoek inzake de Ontgrondingenwet”.

De Commissie zich kan vinden in de uiteenzettingen en conclusies vervat in het concept-wetgevingsrapport. Zij ziet geen aanleiding voor het formuleren van fundamentele kritiek op dit concept. In het navolgende plaatst de Commissie slechts enige kanttekeningen.

In paragraaf 3.4 wordt aangekondigd dat later in dit rapport wordt teruggekomen op de stelling dat er niet per se behoefte blijft bestaan aan een wettelijk planningsinstrumentarium ten behoeve van ontgrondingen. Ziet de Commissie het goed, dan wordt echter in het concept geen nadere aandacht aan de behoefte aan een planningsinstrumentarium voor ontgrondingen besteed. Wellicht wordt gedoeld op een ‘specifiek planningsinstrumentarium’.

In paragraaf 3.6 wordt gesteld dat betwijfeld kan worden of landelijke uniformiteit en gelijke behandeling van ondernemers voldoende motief is voor (handhaving van) de Ontgrondingenwet. Die stelling wordt echter niet of nauwelijks onderbouwd. Wellicht zou deze stelling nader toegelicht kunnen worden.

In paragraaf 4.3 wordt verwezen naar artikel 8, zesde lid van de Ontgrondingenwet. Kennelijk wordt gedoeld op het vijfde lid. Voorts wordt aangegeven dat deze bepaling nimmer is toegepast. De enkele omstandigheid echter dat een bepaald wettelijk instrument zelden of nooit wordt toegepast, betekent nog niet dat het instrument geen nut heeft. Het kan als stok achter de deur een nuttige functie hebben.

In paragraaf 5.2 wordt overwogen dat in het verleden ontgrondingen aanzienlijke gevolgen voor de leefomgeving hebben opgeleverd. Vervolgens wordt gesteld dat het de vraag is of dit punt in de toekomst van groot gewicht zal blijken te zijn. Daarbij wordt aangetekend dat in de onlangs uitgebrachte Nota Ruimte is opgemerkt dat het belangrijk is dat maatschappelijke aanvaardbare mogelijkheden voor winning van oppervlaktedelfstoffen worden benut. De Commissie acht deze uiteenzetting voornamelijk minder overtuigend. Wellicht zou nader kunnen worden uiteengezet waarom de verwachting gerechtvaardigd zou zijn dat het in de Nota

Ruimte overwogene er toe zal leiden dat ontgrondingen niet langer ingrijpende gevolgen voor de leefomgeving zullen hebben en dat gemeenten en andere belanghebbenden voortaan welwillend tegenover ontgrondingen zullen staan.

In paragraaf 5.3 wordt overwogen dat een en ander betekent dat het instrument om RO-belemmeringen weg te nemen het bestemmingsplan is en eventueel een art. 19-vrijstellingsbesluit etc. Naar het oordeel van de Commissie blijft enigszins onderbelicht dat de Wet op de Ruimtelijke Ordening zelf geen verbod ten aanzien van ontgrondingen kent. Een verbod dienaangaande geldt alleen wanneer het ontgronden in de aan een bestemmingsplan verbonden voorschriften verboden wordt.

In paragraaf 5.5 wordt overwogen dat het denkbaar is dat de aldaar bedoelde onderwerpen geregeld kunnen worden in een overeenkomst tussen het primair betrokken bestuursorgaan en de betrokken ontgronder. Nog afgezien van de twijfels dienaangaande die worden aangeduid onder 7.4, en afgezien van de twijfels die vanuit het perspectief van het Europese aanbestedingsrecht geuit kunnen worden, merkt de Commissie op dat een bestuursorgaan als zodanig geen overeenkomsten naar burgerlijk recht kan sluiten. Het beschikt immers niet over rechtspersoonlijkheid en (dus) ook niet over een vermogen.

Onder 7.6 laatste alinea (en pag. 24 onder 2 en 3) lijkt over het hoofd gezien te worden dat de meeste voor (regionaal) waterbeheer relevante ontgrondingen waarschijnlijk geen inrichtingen zullen zijn in de zin van de Wet milieubeheer. In dat geval is er dus geen enkel beheersinstrument voor handen, hetgeen vanuit waterstaatsbelang riskant kan zijn. De laatste volzin onder 7.6 behoeft naar het oordeel van de Commissie nadere toelichting.

In bijlage 1 onder 4 wordt voorgesteld de bevoegdheid tot delegatie aan het bestuur van een waterschap te schrappen. De Commissie vraagt zich af, of dit wenselijk is, zulks mede gelet op realisering door waterschappen van retentiegebieden, bergingsgebieden en dergelijke.

Tenslotte zij opgemerkt dat, wanneer gekozen wordt voor de in het rapport bedoelde variant 3, onze Commissie gaarne bereid is nader te adviseren over het ontwerp-wetsvoorstel tot wijziging van de Ontgrondingenwet.

BIJLAGE 1 ADVIESAANVRAAG STAATSSCRETARIS V&W

CAW/2004-119

Ministerie van Verkeer en Waterstaat
Water

Commissie van Advies inzake de Waterstaatswetgeving
Postbus 90653
2509 LR DEN HAAG

Contactpersoon J.P. van Dalen/S.T. Modder Datum	Doorkiesnummer 070-3518973/8526 Bijlage(n) 1 Uw kenmerk -
Ons kenmerk DGW/GW 2004/1099 Onderwerp adviesaanvraag nut en noodzaak ontgrondingenwet	

Geachte heer, mevrouw,

In de brief van de staatssecretaris van V&W aan de Tweede Kamer over de afbouw van her dossier bouwgrondstoffen bij V&W (28 600 XII nr. 114, 23 mei 2003) is aangekondigd dat nut en noodzaak van de Ontgrondingenwet zal worden verkend.

Bijgaand vindt u het ambtelijk rapport van dit onderzoek. In het rapport worden drie varianten geschetst:

1. intrekking van de Ontgrondingenwet, waarbij de primaire beslissing ten aanzien van de beoogde ontgroning wordt genomen in het kader van de Wet op de Ruimtelijke Ordening, onder aanpassing van een aantal wetten;
2. ingrijpende herziening van de Ontgrondingenwet, waarbij in hoofdzaak alle andere toepasselijke vergunningstelsels buiten toepassing worden verklaard;
3. een minder ingrijpende herziening van de Ontgrondingenwet, waarin in hoofdzaak de coördinatie van de besluitvorming betreffende ontgrondingen beter wordt geregeld en andere verbeteringen worden doorgevoerd.

De conclusie is dat er nog geen duidelijke voorkeur voor 1 of 2 kan worden uitgesproken, zodat voorgesteld wordt om in eerste instantie en op korte termijn variant 3 door te voeren, en over een aantal jaren opnieuw een evaluatie te doen.

Directoraat-Generaal Water Postadres Postbus 20906, 2500 EX Den Haag Bezoekadres Koningskade 4, Den Haag	Telefoon 070 351 80 80 Fax 9078 E-mail j.p.vdalen@dgw.minvenw.nl Internet www.minvenw.nl

DGW/GW 2004/1099

Ik verzoek u mij te adviseren over dit rapport en in het bijzonder de voorgestelde varianten en de conclusie. Ik verzoek u uw advies vóór 1 september 2004 uit te brengen.

Met vriendelijke groet,

DE STAATSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT,
namens deze,
DE DIRECTEUR-GENERAAL WATER,

drs M.E.P. Dierikx

BIJLAGE 2 SAMENSTELLING COMMISSIE

Samenstelling Commissie van Advies inzake de Waterstaatswetgeving:

Prof. mr. A. (Alfred) van Hall (voorzitter)

Mr. dr. J.T. (Koos) van den Berg

Prof. mr. P.J.J. (Peter) van Buuren

Mw. prof. dr. E. (Ellen) Hey

Prof. mr. drs. (Bruno) B.P.M. van Ravels

Mw. mr. dr. H.F.M.W. (Marleen) van Rijswick

Mw. mr. drs. A.M. (Annelieke) Laninga (secretaris)

Mw. M.S. (Marije) Walenkamp (assistente)